

اثر مخاطب را به یاد فیلم «city of god» می‌اندازد. فضای فانتزی فیلم برای شما یادآور چنین آثاری در سینمای هالیوود نبود؟

شاید فیلم‌هایی در سینمای هالیوود با همین فضا و اتمسفر ساخته شده باشند اما مهم این است که در کشور ایران این فیلم گونه‌ای تازه به شمار می‌آید. ساخت این اثر سینمایی به لحاظ تکنیکال بسیار سخت و روند فیلمبرداری کار بسیار جذاب بود. ما در محیطی کاملاً سبزه قرار گرفته بودیم و باید در احاطه با هیچ چیز، وجود داشتن را بازی می‌کردیم. شاید امروزه همه جای دنیا فیلم‌های این شکلی ساخته شوند اما چنین چیزی را تا به حال در ایران نداشتیم. حتی نسبت به فیلم «دمو کراسی تو روز روشن»، در «سلفی با دمو کراسی» کار سخت‌تری انجام شده است چون در این فیلم بارگاه الهی طراحی شده که می‌تواند کاری پرریسک و ترسناک برای هر فیلمساز باشد. در صورتی که در «دمو کراسی تو روز روشن» چنین سکانس‌هایی را نمی‌دیدیم.

فهرست بازیگران این اثر سینمایی را می‌توان به نوعی ترکیب متفاوتی دانست. برای مثال هیچگاه شما و کوروش تهامی در یک قاب نبودید و مخاطب برای اولین بار است که با چنین ترکیب بازیگرانی روبه‌رو می‌شود. نظر شما درباره فهرست بازیگران این اثر چیست؟

من و پژمان بازغی سال‌ها پیش در یک فیلم هم‌بازی بودیم. او دوست من است و برای همین به راحتی با هم اخت شده و نسبت به جنس کار هم غریبه نبودیم. به نظر من ترکیب بازیگران این فیلم خیلی خوب و قابل قبول است و من هم این حرف را قبول دارم که شاید بتوان گفت ترکیب متفاوتی از بازیگران کنار هم در یک قاب مقابل دوربین رفتند. من فکر می‌کنم تاکنون با اغلب بازیگران سینما در آثار مختلف همکاری شده بودم اما همکاری با بسیاری از بازیگران این اثر برای من هم تازه بود. مثلاً پیش از این با کوروش تهامی کار نکرده بودم که در این همکاری متوجه شدم او بسیار خوش‌انرژی است و از این همکاری خرسندم.

«سلفی با دمو کراسی» نسبت به دیگر آثار شما، نقشی متفاوت به حساب می‌آید. قرار گرفتن در قالب این شخصیت انتزاعی کار سختی است. این تغییر سبک در کارتان خودخواسته بود؟ از این بابت که مخاطب شما را در قالب نقش فرشته نپذیرد، نمی‌ترسیدید؟

من فکر می‌کنم سبک در بازیگری گاهی به بازیگر تحمیل می‌شود. برای مثال وقتی بازیگری را مخاطب چندبار در یک قالب به خصوص می‌بیند دیگر پذیرش آن بازیگر در قامت یک نقش متفاوت‌تر برایش سخت می‌شود. ممکن است تماشاگر تصور کند که بازیگر به نقش نمی‌آید و در ناخودآگاهش آن را پس بزند. برای همین زمان می‌برد تا مخاطب بازیگر را در قالب جدید قبول کرده و بپذیرد. این ماجرا می‌تواند عرصه را بر بازیگر تنگ کرده و او را به کلیشه بکشاند برای همین من همواره سعی می‌کنم قالب خودم را بشکنم. تلاشم این است نقش‌های متفاوت را در ژانرهای گوناگون بازی کنم و در «سلفی با دمو کراسی» نیز تلاشم این بود. سختی ایفای نقش کردن در قالب کاراکتر فرشته هم این است که اگر خیلی مثبت یا خیلی منفی آن را بازی کنی می‌تواند تبدیل به کلیشه شود برای همین سعی کردم با سفر به درون خودم میلی‌متر به میلی‌متر به ماهیت کاراکتر نزدیک شوم و به سادگی نقش یک فرشته را ایفا و از آن گذر کنم.

نقشی که در «سلفی با دمو کراسی» ایفاگر آن هستید جدا از انتزاعی بودن ماهیتش، اجرای انتزاعی هم داشت و بیشتر سکانس‌ها با پرده سبز فیلمبرداری شده است. بازیگری در چنین شرایطی برای شما چه چالش‌هایی به همراه داشت؟

من جزو بازیگرانی هستم که از آخرین نسل سینمای نگاتیو می‌آیند. هنگام فیلمبرداری این کار ناگهان خود را در اتاقی کاملاً سبز و خالی از هرگونه اشیایی پیدا کردم در حالی که لباسی سفید بر تن داشتم و نقش یک ملک را ایفا می‌کردم. انگار وارد حس و حال کودکانه زیبایی شده بودم که وجودم را از احساس خوب سرشار می‌کرد. فیلمبرداری «سلفی با دمو کراسی» برای من سراسر خاطره بود و بسیار خوشحالم که من هم عضوی از این کار بودم. در آخر دوست دارم بگویم که سینمای ایران این روزها در شرایط سختی به سر می‌برد. در واقع دوره‌ای پرتنش به لحاظ اقتصادی و همه‌گیری ویروس کرونا را از سر گذراند و مخاطب از سینما دور شد و فاصله‌ای میان آن‌ها نقش بست. امیدوارم هر چه سریع‌تر با عبور از این دوره سخت به سمت اتفاقات خوب رهسپار شویم.

«سلفی با دمو کراسی» اولین همکاری مشترک شما و علی عطشانی است. این همکاری چگونه شکل گرفت و به کار پیوستید؟

پیش از این فیلم من با علی عطشانی همکاری نداشتم و او را نمی‌شناختم. البته بعد از شروع همکاری مشترکمان در فیلم «سلفی با دمو کراسی» متوجه شدم که سال‌ها پیش عطشانی با پدر من یعنی مسعود کیمیایی در کاخ جشنواره بر خورده داشته و پدرم از فیلم او تعریف کرده بود در نتیجه ذهنیتی مثبت در ذهن علی عطشانی نسبت به ما شکل گرفته بود. باید بگویم که بعد از چند جلسه گفت‌وگو من شخصیت کاربلد او را شناختم و مدیریت و نیز وفاداری خالصانه‌اش نسبت به همکاری‌اش را دیدم. عطشانی ویژگی جالبی دارد؛ این که اگر با کسی همکاری کرده باشد به هیچ عنوان فراموشش نمی‌کند و دوباره یاد همکار سابق کرده و او را برای کار دعوت می‌کند. برای همه خوبی می‌خواهد و شخصیتی دوست‌داشتنی دارد. من هم زمانی که با این کارگردان آشنا شدم و دیدم قرار است ایفاگر نقش متفاوتی باشم حضور در این اثر سینمایی را بپذیرفتم.

هم شما و هم پژمان بازغی نقش فرشته را در این فیلم ایفا می‌کنید اما شخصیت این فرشته‌ها با هم متفاوت است. انگار فرشته‌ای که شما ایفاگر آن هستید کاراکتری مثبت‌تر است!

فرشته‌ای که من نقش آن را بازی می‌کنم، در واقع فرشته خوب است. فرشته دیگر که پژمان بازغی به آن جان بخشیده نسبت به انسان‌ها دیدگاهی منفی‌گرا دارد. اما نقش من چنین دیدگاهی ندارد و باورش بر این است که همچنان انسان‌های خوب روی زمین زندگی می‌کنند که باید به آن‌ها بها داد. در واقع با عینک مهربانانه‌تر و آرام‌تری نسبت به مسائل نگاه می‌کنم.

این فیلم را در سینمای ایران می‌توان اثری تازه و جدید دانست اما شاید بتوان به نوعی گفت که فضا و اتمسفر این

گفته‌شده دور نباشد و تصویری قابل درک ارائه کرده باشیم تا در نهایت به این شمایی رسیدیم که در فیلم می‌بینید.

یکی از نکته‌های جالبی که در کار شما به چشم می‌آید. حضور امیرعباس گلاب در نقش فرشته مرگ است. چه شد که او را که خواننده است برای بازی در این نقش انتخاب کردید؟ البته این روزها بازار بازیگر شدن خواننده‌ها داغ است!

در «دمو کراسی تو روز روشن»، محمدرضا گلزار ایفاگر نقش فرشته مرگ بود. من او را بسیار دوست دارم و به نظرم تنها سوپرستار واقعی سینمای ایران است اما در «سلفی با دمو کراسی» متأسفانه شرایط این همکاری فراهم نشد. من دلم می‌خواست کسی که برای نقش فرشته مرگ انتخاب می‌شود هم جذابیت بصری داشته باشد و هم کمک به جذب مخاطب کند. امیرعباس گلاب که حرفه اصلی‌اش خوانندگی است اینگونه به کار اضافه شد. بسیار هم در ارائه کار دقیق بود و به حرف کارگردان گوش می‌داد.

پولاد کیمیایی:
فرشته‌ای هستم
که دید مثبتی
به آدم‌ها دارم!

پولاد کیمیایی سابقه حضور به عنوان بازیگر در فیلم‌های سینمایی مختلفی چون «خان کشی»، «گشت ارشاد»، «جرم»، «زندگی با چشمان بسته»، «اعتراض»، و... را داشته است. «سلفی با دمو کراسی» به کارگردانی علی عطشانی نیز از جمله آثار او است که در نقش یک فرشته آسمانی مقابل دوربین رفته است. او در این گفت‌وگو از تجربه کار با علی عطشانی و نقشی کاملاً متفاوت در کارنامه‌اش می‌گوید.